

GOIGS MARE DEL

que es
a la
de Sant
de

DE LA DE DÉU ROSER

canten
parròquia
Domènec
Vic

Vostres Goigs amb gran plaer
cantarem, Verge Maria:
*puix la vostra Senyoria
és la Verge del Roser.*

Déu plantà dins Vós, Senyora,
el Roser molt excel·lent,
quan us féu mereixedora
de concebre'l purament,
donant fe al Missatger,
que del Cel us trametia
*Déu el Pare, que volia
fóssiu Mare del Roser.*

Del sant ventre produïda
la planta del Roser verd
fou dels Àngels circuïda,
i servida amb gran concert;
i restà pur i sencer
vostre cos amb alegria,
*quan florí en l'establia
el celestial Roser.*

Quan els Reis devots sentiren
del Roser la gran olor,
amb l'estrella ensems partiren
per adorar el Senyor,
i trobaren ser el ver

de Balaam la profecia,
*com Vostra Mercè tenia
en els braços el Roser.*

Gran delit us presentava
vostre Fill ressuscitat
amb cinc roses que portava
en les mans, peus i costat,
per les quals el Llucifer,
qui dels sants l'infern omplia,
*fou robat en aquell dia
que florí el sant Roser.*

Reparada la gran erra
d'Adam, per la mort cruel,
trasplantat fou de la terra
el Roser dalt en el cel;
i pujant amb gran poder
al partir no us entrístia
*contemplant Déu com rebia
amb gran goig el sant Roser.*

No fou de menor estima
el goig de l'Esperit Sant,
quan vingué de l'alta cima
en vostre Col·legi Sant;
i regà aquell bon planter
que el gran Déu s'hi elegia

*per estar en companyia
del celestial Roser.*

Vostra vida ja acabada,
el major dels goigs senti's
quan a Déu sou presentada
trionfant al Paradís;
i Senyora us volgué fer
del gran hort que posseïa
*col·locant-vos, com devia,
sota l'ombra del Roser.*

Manà vostra Senyoria
als Frares Predicadors,
que de vostra Confraria
fossin instituïdors;
i així ells ja l'han fundada,
obeïnt vostre voler,
*dignament intitulada
Verge i Mare del Roser.*

TORNADA

Puix mostreu vostre poder
fent miracles cada dia:
*preserveu, Verge Maria,
els confreres del Roser.*

Vl. Pregueu per nosaltres, Reina del Santíssim Roser R/. Perquè ens fem dignes de les promeses de Crist.

PREGUEM

Us demanem, Senyor, que infongueu la vostra gràcia als vostres cors i ja que l'anunci de l'àngel ens féu conèixer l'encarnació del vostre Fill, que la seva passió i la seva creu ens portin a la glòria de la resurrecció. Per Crist.

POBLE

Vos - tres goigs amb gran pla - er can - ta - rem, Ver - ge Ma - ri - a, puix la vos - tra Senyo -

ri - a és la Ver - ge del Ro - ser. Déu plan - tà dins Vos, Se - nyo - ra, el Ro - ser molt ex - cel - lent

quan us feu me - reixe - do - ra de con - ce - bre'l pu - ra - ment, do - nant fe al Missat - ger que del

cel us tra - me - ti - a Déu el Pa - re qui vo - li - a fos - siu Ma - re del Ro - ser.

COBLA

POBLE

VIC, CIUTAT DEL ROSARI

Escriu Valeri Serra i Boldú, en la seva obra «Llibre popular del Rosari», que si una població dominicana hi ha a Catalunya pot dir-se que és la ciutat de Vic, i afirma que ella sola ompliria un llibre dels cultes que antigament es dedicaven a la Mare de Déu del Roser en les distintes comunitats religioses i la confraria establerta a l'església dels Pares Dominicans.

Amb la vinguda a Vic d'aquests religiosos l'any 1589 —que ocupaven una casa del carrer de Sant Francesc—, s'incrementà notablement la devoció al Rosari a la nostra ciutat i comarca.

L'any 1662 els Pares Dominicans s'establiren a la nova església i convent.

La confraria del Roser ja existia l'any 1589 a l'antic convent de l'esmentat carrer de Sant Francesc i continuà amb més importància des de la nova residència.

De la nova església dominicana i a l'impuls dels frares, s'irradià una notable devoció al Sant Rosari i un increment de totes les manifestacions rosarianes: l'antiga confraria, els pavordes, la processó del primer diumenge de cada mes... S'hi predicava amb freqüència, passant per la trona en les solemnitats rosarianes insignes sacerdots oradors que omplien les naus de la nova església.

Tots els cultes del Roser acabaven sempre amb el cant del Goigs del Roser, que compongué el frare dominic Bonifaci Ferrer, germà de Sant Vicenç Ferrer.

Així continuà a Vic la devoció al Rosari fins que esclatà en el país la política liberal en 1830, que a la nostra ciutat tingué funestes conseqüències. Foren foragitats tots els religiosos dels convents de Vic: dominicans, franciscans, trinitaris, mercedaris, carmelitans i caputxins, que tant de prestigi de religiositat havien donat a la ciutat dels sants.

Apaivagada un xic l'època del liberalisme, molts convents no tornaren a obrir les portes i els seus temples foren reduïts a llocs de culte de la ciutat.

L'església de Sant Domènec fou oberta i s'hi restablí el culte, però no pas amb l'esplendor de quan era regentada pels frares dominicans. Un dels religiosos que s'acolliren a l'esmentat temple fou el P. Josep Sadoc i Alemany, vigatà, que més endavant fou nomenat primer arquebisbe de San Francisco de Califòrnia (EUA).

A més d'alguns religiosos dominicans, s'acolliren al temple de Sant Domènec uns pocs sacerdots, a fi d'emprendre el culte rosarià, decaïgut per l'absència de la comunitat.

Es conta que la mare de Jaume Balmes solia visitar l'altar de Sant Tomàs d'Aquino que hi havia a Sant Domènec, i pregava al sant que li donés un fill savi, com així s'acomplí.

Mn. Cinto Verdager, que va escriure unes estrofes per a ser cantades en els quinze misteris del Rosari, fou ordenat sacerdot en aquesta església l'any 1870, i l'any següent —1871— hi fou ordenat

diaca Mn. Josep Torras i Bages, que temps a venir havia de ser l'anomenat Bisbe del Rosari.

Sant Antoni M.ª Claret i el Beat Francesc Coll deixaven oir els seus sermons a l'església de Sant Domènec. Tots aquests esdeveniments foren motiu de prestigi de l'antiga església dels Pares Dominicans. El mateix Sant Antoni M.ª Claret quan encara era seminarista visitava el temple amb molta freqüència, hi fundà la confraria del Cor de Maria i hi resava el sant Rosari.

L'església de Sant Domènec fou declarada parròquia, amb el títol de Sant Pere de la Catedral, l'any 1877, i modernament ha pres el títol de **Parròquia de Sant Domènec**.

La nostra ciutat ha estat anomenada Ciutat del Rosari, per les diverses raons que hem exposat, per l'estada dels pares dominicans i modernament sobretot per les notables personalitats eclesiàstiques que han merescut el títol d'apòstols del Rosari, com Sant Antoni M.ª Claret, el P. Francesc Coll, el bisbe Torras i Bages i el canonge Collell. Aquest últim, antic escolà de l'església de Sant Domènec, excel·lent orador, poeta i publicista, fou alguns anys director del Rosari de l'Aurora, aquella devoció mariana que es feia en temps de primavera i per l'octubre; sortia cada diumenge de bon matí de l'església del monestir de monges dominicanes de Santa Clara, resant una part del Rosari, i es dirigia a una de les esglésies de Vic, on se celebrava l'Eucaristia i, de retorn a Santa Clara, cantaven la lletania de la Mare de Déu i els goigs del Roser.

Cal remarcar que a Vic tots els cultes vespertins, mes de Maria, del Sagrat Cor de Jesús, Novenari d'ànimes, etc., començaven amb el rés del Rosari, i el mateix Torras i Bages, en ocasió d'alguns cultes extraordinaris, pujava a la trona i ell personalment dirigia aquesta pregària.

A Vic hi havia unes bones i devotes persones que confeccionaven rosaris de diverses classes i preus, i anaven a les parròquies veïnes on es predicava el novenari i venien rosaris a aquells devots que desitjaven adquirir-ne.

Quantes coses podrien encara contar-se sobre els costums dels pobles sobretot en temps pasqual, en què els pavordes del Roser visitaven les cases de pagès de la parròquia i els obsequiaven amb el cant d'unes estrofes dels Goigs del Roser, acompanyats del so d'una gralla.

Així fou que les nostres famílies cristianes es recordessin de resar el Rosari cada dia; és del record de moltes persones que es podia escoltar aquesta expressió: «De visita a tal família, a aquesta hora no hi aneu, perquè diuen el rosari.»

L'espai no ens permet de recordar el costumari rosarià de diverses localitats i diferents jornades en el decurs de l'any; creiem, però, que les notes escrites poden donar coneixement per a justificar el títol d'aquestes ratlles: **Vic, ciutat del Rosari**.

A.